

SOBOTEČKÝ ŠKOLÁK

květen
červen

2025
2026

Sportování s MŠ

Slavíme úspěchy
v minifotbale

Šolcův statek

Obsah

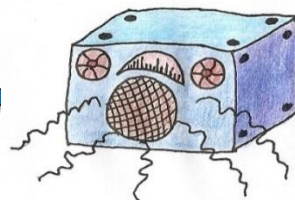
Složení redakce Soboteckého školáka-školní rok 2025-2026	3
ŠKOLNÍ ROZHLAS	4
Sedmáci tvořili pro mezinárodní soutěž aneb když kniha ožívá	4
Od Wericha k železné oponě	6
Jak se žilo na zámku aneb Od renesance k rokoku	6
Čtenářský klub Čtyřlístek	8
Návštěva truhlářské dílny ve Stéblovicích	9
Chemické loučení se školním rokem 2025/2026	10
Angličtina s předškoláky - 5. A ve školce	11
Rozhovor s Alicí Kverkovou (6. A) - Tchoukball	12
HLÁŠENÍ ZE ŠKOLNÍ DRUŽINY	14
LIŠKA COCO	14
Sportování s MŠ	14
Školní klub - Šolcův statek	15
Školní družina, školní klub - policie na hřišti	16
Květen ve školní družině 1	17
Výlet do Dolního Bousova	19
Školní jídelna	20
Školní klub a školní družina 3 - Mainské mývalí kočky	21
SOBOTECKÉ BRANKY, BODY, VTEŘINY	21
Na hřišti nechali srdce - naši fotbalisté vybojovali dvě čtvrtá místa	21
Srdcem na hřišti, stříbro na krku!	24
Stříbro cinklo dvakrát! Naši fotbalisté zazářili v minifotbale!	26
OČIMA DĚTSKÝCH REDAKTORŮ	28
Co jsme zažili ve škole - křížovka	28
SHOTOKAN KARATE	29
JAK SE NÁM PRAHA VRÁTILA (Den osvobození)	29
Výlet na Sněžku (8. B)	29
MLADÍ ZDRAVOTNÍCI	30
Gymnázium	30
NAŠE ŠIKOVNÉ RUČIČKY	32

Složení redakce Soboteckého školáka – školní rok 2025–2026

Šéfredaktor: Mgr. Iva Jungová
Grafický editor: Mgr. Miloslav Najman
Redaktoři:

Berta Dousková	2. B	Monika Špiglová	2. B	Anežka Vlčková	2. B
Nikola Ulrichová	2. A	Vítek Vidlář	2. A	Denis Šulc	5. B
Adéla Hindráková	5. B	Anežka Dlouhá	5. B	Valentýna Obšašniková	5. B
Hana Kelbichová	5. B	Anna Adamová	6. A	Sára Boušková	6. A
Silvie Karbanová	6. B	Klára Vejnárková	6. B	Hannah Konečná	7. B
		Roman Šouta	8. B		

Sedmáci tvořili pro mezinárodní soutěž aneb když kniha ožívá

V hodinách výtvarné výchovy se letos vybraní žáci 7. ročníků zapojili opět do mezinárodní výtvarné soutěže v Lidicích.

Naše škola se do této soutěže zapojuje pravidelně a v minulých letech jsme opakovaně dosáhli nejvyšších ocenění.

Ani letos jsme nechtěli zůstat pozadu. Rozhodli jsme se ale jít trochu jinou cestou, a to se nám vyplatilo.

Letošním tématem soutěže byla „Kniha“.

Místo klasických plošných prací, které většinou s žáky posíláme v podobě kombinovaných technik, jsme vsadili na výtvarné prostorové objekty.

První tým vytvářel objekt s názvem Tři oříšky pro Popelku. Nejprve bylo potřeba sehnat co největší knihu, poté jsme slepili jednotlivé listy a do otevřené knihy vyřízli dva otvory, z kterých k nám vyskakují ilustrace. Příběh tak ožívá přímo v prostoru a vtahuje tak diváka dovnitř.

Druhý tým pracoval s odstřížky listů

Základem práce je otevřená kniha, na které je položeno hnízdo s vejci a kaširovaným ptáčkem.

Vznikl tak poetický objekt s názvem „Tam, kde se líhnou slova“.

Symbolika je zde více než jasná. Stejně jako v hnízdě vzniká nový život, i slova vznikají, rostou a postupně se učí „létat“.

První objekt je založen více na vizuální a kreativní stránce, druhý je jemný a nese silnou myšlenku.

Obě práce dokazují, že prostorová tvorba nemusí být pouze klasická socha nebo zobrazování skutečnosti, ale nabízí určitou cestu ke kreativě, k přemýšlení a sdílení příběhů.

Do letošní soutěže bylo zaregistrováno 12 392 prací, a to z 70 zemí světa.

Porota z nich ocenila celkem 998 exponátů. Dohromady tak udělila 887 čestných uznání a 148 medailí.

Naše děti se mohou radovat z velkého úspěchu. Mezi nejlepší práce vybrala porota i náš objekt Tři oříšky pro Popelku, který je v současné době k vidění v Lidické galerii.

Z úspěchu máme ohromnou radost. Naše děti tím opět dokázaly, že mohou konkurovat uměleckým základním školám takřka z celého světa.

Na práci se podíleli tito žáci: Veronika Brabcová - 8. A, Eleonora Košková, Jasmine Kohoutová, Edita Dousková, Taťána Čápková - 7. A

54. MEZINÁRODNÍ DĚTSKÁ VÝTVARNÁ VÝSTAVA LIDICE

PAMÁTNÍK LIDICE
 MINISTERSTVO KULTURY ČESKÉ REPUBLIKY
 MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ ČESKÉ REPUBLIKY
 MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY ČESKÉ REPUBLIKY
 ČESKÁ KOMISE PRO UNESCO
 ČESKÁ CENTRA

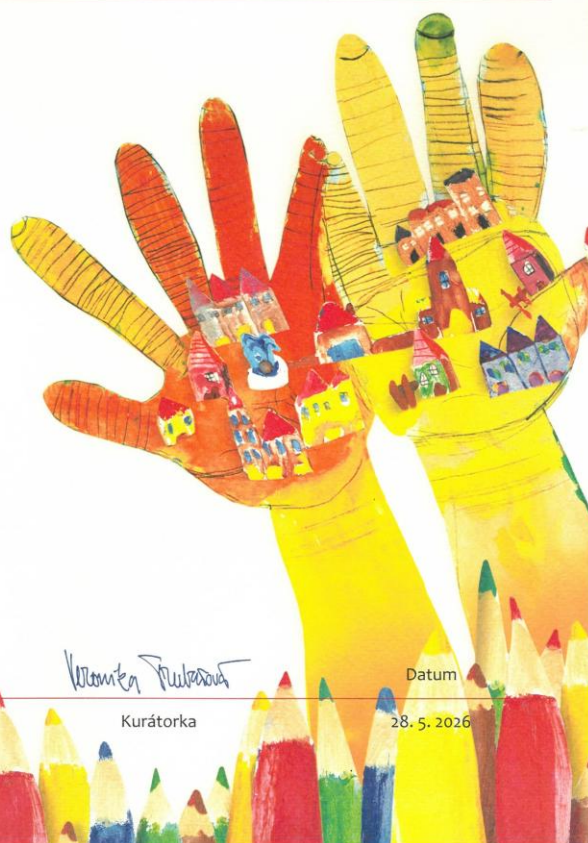
udělují v roce 2026
 ocenění

Čestné uznání

za úspěšnou kolektivní práci dětí „Tři oříšky pro Popelku“
 v technice výtvarné objekty

ZŠ

Sobotka

Ředitel Památníku Lidice

Předsedkyně poroty

Kurátorka

Datum

28. 5. 2026

MgA. Adéla Brabcová

Od Wericha k železné oponě

Společné roky utekly jako voda a my jsme se s devátáky vydali na počátku června na poslední společnou dějepisnou exkurzi. Naše kroky mířily do Prahy, kde jsme nejprve báдали ve Werichově vile v rámci workshopu „Umělec ve zlaté kleci“ nad tím, jak a nakolik ovlivňuje život každého umělce doba, v níž žije. Krásně jsme zde spojili znalosti získané v hodinách dějepisu, českého jazyka a hudební výchovy. Který Čech by neznal osud Voskovce

a Wericha, nebo si nikdy nezabroukal (i když třeba jen polohlasně pod sprchou) notoricky známé písničky Život je jen náhoda, Ezop a brabeneč a další? Název programu „Umělec ve zlaté kleci“ přesně vystihuje situaci mnoha umělců v totalitních režimech. Na první pohled mohli být známí, oblíbení a zdánlivě úspěšní. Ve skutečnosti však museli neustále přemýšlet o tom, co mohou říkat, psát nebo hrát. Každý veřejný projev byl pod dohledem státu a odlišný názor mohl znamenat zákaz činnosti, ztrátu zaměstnání nebo jiné postihy. Životní dráhu J. Wericha jsme sledovali i po únoru 1948 a zejména v období normalizace

Odpoledne jsme navázali na téma života v nesvobodě workshopem „K čemu sloužil devizový příslib“ v nové budově Národního muzea. Tentokrát jsme se věnovali obecně životu za železnou

oponou s důrazem na cestování v době komunismu. Zopakovali jsme si zde, že nebylo vždy samozřejmostí vycestovat kam chci a kdy chci - tehdy lidé potřebovali různá povolení, výjezdní doložky a často neměli jistotu, zda jim bude cesta vůbec umožněna.

Tato exkurze žákům připomněla, že svoboda není něco, co bychom měli považovat za samozřejmost. Možnost říkat svůj názor, tvořit bez cenzury nebo cestovat kamkoli chceme, je výsledkem dlouhé cesty, kterou si mnohdy ani neuvědomujeme. Právě proto je důležité poznávat minulost a učit se z ní. Jen když víme, jaké důsledky měla ztráta svobody pro jednotlivce i celou společnost, dokážeme si více vážit možností, které máme. Svoboda je jedna z nejcennějších hodnot, o kterou je třeba pečovat a chránit ji i pro budoucí generace.

Mgr. Pavla Kozáková

Jak se žilo na zámku aneb Od renesance k rokoku

Kdo z nás si někdy nepředstavoval, jaké by to bylo žít na zámku? Všechna ta nádhera, bohatá výzdoba, mít služebnictvo, které je neustále k dispozici a splní nám každé přání, trávit dny procházkami v zámeckém parku, oblékat si krásné šaty, tančit na plesech... Prostě se na chvíli přenést do časů, kdy svět řídila šlechta. Přesně takovou možnost jsme měli během školní exkurze do Litomyšle a Nových Hradů.

Naší první zastávkou byl zámek v Litomyšli, který patří mezi nejkrásnější renesanční památky v České republice. Od roku 1999 je na Seznamu světového dědictví Unesco. Už na první pohled nás zaujal svou výzdobou, typickými sgrafity a arkádami. Během prohlídky jsme se dozvěděli mnoho zajímavostí o životě šlechty, o tom, jak lidé na zámku bydleli, jak trávili volný čas nebo jak náročná byla péče o celé zámecké sídlo. Nechyběly ani historické sály, portréty šlechticů a ukázky dobového vybavení. Dojem na nás udělalo i zámecké divadlo z konce 18. století. Je tak jedinečné, že bylo v roce 2013 zařazeno do mezinárodního projektu Evropská cesta historickými divadly. Tento projekt sdružuje historická divadla od Anglie po Balkán a od Švédska po Itálii. Litomyšlské divadlo je součástí tzv. Císařské cesty v Čechách a Rakousku, kde se dostalo do společnosti divadel v Českém Krumlově, Praze, Vídni či Štýrském Hradci.

Odpoledne jsme se přesunuli do Nových Hradů, kterým se často přezdívá „české Versailles“. Zámek je obklopen rozsáhlými pozemky, na kterých současní majitelé založili a průběžně stále zakládají nové rozmanité typy zahrad. Od roku 1997, od počátku rekonstrukce celého areálu, se podařilo zvelebit velkou část přilehlých prostranství, ale budování a revitalizace dalších pozemků jsou stále živým projektem pro budoucí roky. Hlavní důraz je kladen na tvorbu stylových zahrad, v nichž nechybí četné vodní prvky, jako jsou rybníky, kaskády, kašny či bazény s lekníny. Naším šestákům se nejvíc líbilo bludiště. Procházka parkem byla příjemným zakončením celého dne.

Díky exkurzi jsme poznali další významné historické památky a dozvěděli se více o životě v minulosti. Zároveň jsme si užili společně strávený čas mimo školní lavice a odvezli si spoustu zajímavých zážitků.

Díky exkurzi jsme poznali další významné historické památky a dozvěděli se více o životě v minulosti. Zároveň jsme si užili společně strávený čas mimo školní lavice a odvezli si spoustu zajímavých zážitků.

Mgr. Pavla Kozáková

Čtenářský klub Čtyřlístek

V pomalu končícím školním roce 2025/2026 jsme udrželi činnost školního čtenářského klubu Čtyřlístek. I přes malý počet docházejících čtenářů byla naše setkání pro všechny zúčastněné (troufám si říci) příjemná a smysluplná. Spočívala nejenom v doporučení přečtených knížek ostatním, v rozhovorech o nich, ale i v různorodém tvoření.

S paní knihovnicí Magdou Šrůtovou jsme se na jaře tohoto roku společně s dětmi zapojily do čtenářské výzvy a zavázaly se k přečtení alespoň 10 titulů. Kdo výzvu splní, bude se moci zúčastnit výletu do Prahy na Svět knihy - mezinárodní knižní veletrh a literární festival s doprovodným programem.

Děkuji všem docházejícím dětem za devět příjemných pondělních odpolední a paní knihovnici za vynikající spolupráci.

V září se těším na stávající i nové čtenáře!

Mgr. Jana Knapová, ředitelka školy

Návštěva truhlářské dílny ve Stéblovicích

Dne 18. června se žáci 6. B společně s paní ředitelkou Janou Knapovou a s panem učitelem Miloslavem Najmanem vydali do nedaleké obce Stéblovice na exkurzi do truhlářské dílny pana Srdečného. Cílem bylo nahlédnout do prostředí, kde vzniká poctivá řemeslná práce, a seznámit se s tím, co všechno obnáší výroba nábytku.

Hned po vstupu do dílny se žáci ocitli v prostředí plném vůně čerstvě opracovaného dřeva. Děti si prohlížely hromady prken, nářadí, stroje i rozpracované výrobky, které dokazovaly, že zde vzniká kvalitní práce. Pan Srdečný nás provedl celým prostorem a poutavě vysvětloval, jak vzniká každý kus nábytku - od výběru vhodného dřeva až po finální povrchovou úpravu. Žáci se dozvěděli, jaké druhy dřeva se používají, čím se liší, jaké stroje a nástroje truhlář potřebuje, proč je důležitá přesnost, trpělivost a pečlivé měření, a také jak dlouho trvá vyrobít různé typy výrobků.

Děti měly spoustu otázek a pan Srdečný na všechny ochotně odpovídal. Zajímalo je například, jak se pozná kvalitní materiál, kolik práce dá výroba stolu nebo jak se truhlář učí své řemeslo. Jejich zvědavost dodala celé návštěvě příjemnou a živou atmosféru.

Pan Srdečný mluvil o své práci s nadšením, které se rychle přeneslo i na děti. Paní ředitelka ocenila jeho trpělivost a ochotu věnovat se každému dotazu. Exkurze tak působila nejen poučně, ale i inspirativně.

Návštěva truhlářské dílny byla pro žáky 6. B skvělou příležitostí nahlédnout do světa poctivého řemesla. Děti viděly, že za každým kusem nábytku stojí lidská práce, dovednost a spousta času. Možná právě tato zkušenost probudí v některém z žáků budoucího truhláře.

Mgr. Miloslav Najman

Chemické loučení se školním rokem 2025/2026

Po celoročním „chemickém kurzu“ žáci 8. a 9. ročníku na poslední vyučovací hodině absolvovali „závěrečnou zkoušku“, která prověřila úroveň dovedností a znalostí načerpaných během roku. Osmáci řešili přímo alchymistickou záhadu, protože měli za úkol připravit „zlatý déšť“. Samostatně si museli zorganizovat postup práce, který zahrnoval sestavení aparatur, přípravu směsi, zahřívání, filtraci a chlazení filtrátu.

Ukázka badatelského zápisu:

1. Do kádinky smíchejte 15 ml roztoku jodidu draselného s 15 ml roztoku octanu olovnatého.
Pozorovanou změnu popište. Co vzniklo? Když jsme je smíchali dohromady, tak to zežloutlo, i když oboje bylo průhledné. Na dně byly kousičky - suspenze

2. To, co vzniklo zahřejte téměř k varu.
Při zahřívání pozorujte změny a запиšte je.

Nahoře jsou malé částičky, které se pohybují a po zahřátí se oddělila průhledná část a žlté kousky.

3. Po zahřátí opatrně přefiltrujte do Erlenmayerovy (kuželové) baňky.
Jak se nazývá výsledek filtrace?

Výsledek filtrace = filtrát.

4. Výsledek filtrace **chlďte** tekoucí vodou.
Pozorované změny popište.

Po chlazení tam všude byly žlté tipytky a celé se to tipytko

Úkol pro devátáky obsahoval méně kroků v postupu, ale zato museli důsledně věnovat pozornost bezpečnosti práce, neboť prováděli pokus „Faraonovi hadi“.

Všichni podle svých schopností zvládli bezpečně provést zadané úkoly, za což si zaslouží velkou pochvalu. Poslední hodinu školního roku 2025/2026 jsme si společně velmi užili.

Marcela Pipková

Angličtina s předškoláky - 5. A ve školce

Ve čtvrtek 4. 6. jsme byli ve školce s dětmi procvičovat angličtinu, tématem byly základní barvičky. Představili jsme se, a protože jsme tam byli už po druhé, tak jsme začali s uvítací pohybovou písničkou HELLO HELLO, kterou jsme děti učili už minule. Každý jsme si připravili vlastní stanoviště s lehkými úkoly na téma barvičky, a když dítě splnilo připravený úkol, tak od nás dostalo razítko na kartičku. Když dítě nasbíralo všechna razítka, tak šlo za naši paní učitelkou Adélou Tomsovou a opět si děti procvičovaly barvičky. Na konci jsme si zahráli hru na hledání barviček ve třídě. Poté jsme se rozloučili a rozdali jsme připravené odměny. **NÁS A DĚTI TO VELMI BAVILO. MOC DĚKUJEME, ŽE JSME TO PRO DĚTI MOHLI PŘIPRAVIT.**

Anna Janatková 5.A

Rozhovor s Alicí Kverkovou (6. A) - Tchoukball

1. Ali, co to je tchoukball a jak ses k němu dostala?

Tchoukball je vlastně míčová hra, která je něco jako házená. K tchoukballu jsem se dostala tak, že ho předváděli ve škole. Mně to třeba vůbec nešlo, ale brácha se na něj přihlásil a říkal, že ho tento sport baví. Tak jsem to zkusila a takhle jsem se vlastně tchoukballu začala věnovat. Už to bude v září třetí rok, co ho hraju.

2. Kdo vymyslel tchoukball?

Vymyslel ho švýcarský biolog, který chtěl bezkontaktní sport, aby u toho nebylo tolik zranění.

3. Podle jakých pravidel se tento sport hraje?

Tchoukball přirovnáváme k házené. Máme jenom tři kroky s míčem. Když míč chytím, tak se mi jeden krok odečte. Máme jenom tři přihrávky, jen třikrát si můžeme v týmu nahrát a pak už musíme házet, abychom míč neztratili. Při tom všem se snažíme míč hodit pod správným úhlem na tchoukadlo (konstrukci), míč se odrazí a protější tým se ho snaží chytit. Když spadne do tzv. zóny, tak má bod tým, který chytal. Když spadne za zónu, tak má bod tým, který házel, a když ho ten tým chytí, tak se to nepočítá a hraje se volně dál.

4. Co to je zóna?

Zóna je půlkruh (tři metry) od tchoukadla. Naznačená linie ukazuje, kam se nesmí šlápnout s míčem. Když máte v ruce míč a šlápnete do zóny, okamžitě o něj přicházíte.

5. Popsala bys nám, jak fungují rozhodčí a jaké používají znaky?

Rozhodčí jsou na menších turnajích většinou dva, každý za jedním tchoukadlem, pískají chyby. U větších turnajů jsou tři, kde jeden stojí mimo hřiště uprostřed, aby hlídal body. A co se týče znaků, tak třeba když se někdo trefí do rámu, tak rozhodčí ukáže rám, při hře rozhodčí skoro nemluví. Čtyři přihrávky označí tak, že zvedne ruku s číslem 4, protože jich bylo moc. Pak ukazuje přešlap, landing.

6. Jaký je rozdíl mezi přešlapem a landingem?

Přešlap je, když přešlápnete čáru kouskem nohy, ani se nesmí stát na čáře. Landing je „přistání“, když už dopadnete do té zóny s míčem a až potom ten míč odhodíte. To se stává hodně u beach tchoukballu.

7. Kdo je nejlepší na světě v tchoukballu?

Ve světě asi Taiwanci jsou hodně dobří. A tady u nás to bude asi náš jičínský tým anebo pak ještě týmy v Praze. Tenhle jičínský tým, ten byl už dvakrát na mistrovství světa a myslím, že se i umístil.

8. Za jaký tým hraješ ty, jak se jmenujete? A jestli znáš ještě nějaké další týmy?

Já hodně často hraju za tým Raptorů, máme vlastní dresy. Když hrajeme v zahraničí, tak se jmenujeme Bohemia raptorů. V Lomnici jsou Limety a Limetky (menší prvostupňové děti) a v Jičíně je Rumcajska.

9. Jak moc je podporovaný tento sport v České republice?

Málo, sponzoři moc nejsou.

10. Co pro tebe osobně tchoukball znamená?

Pro mě je to sport, který mám ráda a který mě baví. Třeba každý týden máme v úterý tréninky a úterý je pro mě vlastně ten nejlepší den, protože se na ty tréninky moc těším. Já jsem díky tchoukballu získala hodně moc kamarádek i kamarádů, vlastně se tam všichni známe a bavíme se spolu, takže asi hlavně to kamarádství, zábava a cestování po světě.

Aličko, děkuju za moc příjemný rozhovor. Víím, že tě čekají další utkání a zážitky. Těším se na další zprávy o tchoukballu.

Iva Jungová a Alice Kverková

HLÁŠENÍ ZE ŠKOLNÍ DRUŽINY

LIŠKA COCO

Ve středu 13. května za námi přijela liščí slečna, jmenuje se COCO. Pan Radomil Holík, který je milovník přírody, myslivec, rybář, pedagog, dostal COCO jako malé liščí miminko. COCO je polodivoká, ochočená. Žije na farmě. Umí nás pozdravit, svět poznává jako divoké lišky - běhá, skáče, očichává!

Pan Radomil nás naučil dvě základní pravidla - ticho jako v lese, zatím lišku nehladit. Vše má svůj čas! Dozvěděli jsme se mnoho zajímavostí ze života lišky. Tak a teď už může liška COCO ze svého pelíšku. „Děti, teď si vyzkoušíme to první pravidlo - ticho, jako v lese. A uvidíme, jestli se bude chtít COCO z pelíšku.“ A chtělo!!! COCO pomalu vylezla a začala poznávat nové prostředí. Běhala, prolézala mezi námi, skákala si pro pamlsky na okna, ze židle na židli a později si ustlala na matracích. Pan Radomil nám celou dobu vyprávěl o liščím životě a COCO si volně běhala mezi námi a poznávala svět. To byl zážitek!!! Na závěr jsme si mohli všichni COCO pohladit.

Moc, moc děkujeme za zážitek!!!

Věra Valentová

Sportování s MŠ

Hurá, hurá, hurá zase přišly děti z MŠ Sobotka sportovat s naší družinkou. Počasí bylo krásné, svítalo sluníčko, a tak jsme sportovali venku.

Ve školní družině máme na praxi studentku pedagogické školy Veroniku Karbanovou. Ta pro děti připravila pohybovou hru Na zmrzlinky a rozvíčku. Hráli jsme hry s padákem, badminton, skákali jsme přes švihadlo, házeli míčem.

Opět se společné sportování vyvedlo a těšíme se příští měsíc naposledy v letošním školním roce.

Petra Králová

Školní klub - Šolcův statek

22. května 2026 jsme se školním klubem zavítali do Šolcova statku. Probíhala tam vernisáž výstavy výtvarnice Aleny Laufrové. Za její přítomnosti a pomoci děti vytvářely knihy z kartonu, zdobené provázkem, korkem apod. Inspirací jim byla prohlídka výstavy, která tomu předcházela. Dětem se to moc povedlo a tvoření si užily. Děkujeme paní Aleně Laufrové a také paní správce Mgr. Petře Šulcové za příjemně strávené odpoledne.

Bronislava Vodičková

Školní družina, školní klub - policie na hřišti

Středa 27. května 2026 byla pro nás ve znamení "Pomáhat a chránit". Na hřiště za námi přijel policejním vozem podpraporčík prvosledové hlídky, pan Lukáš Král. Měli jsme možnost prohlédnout si interiér policejního vozu a veškeré vybavení, které mají policisté. Děti si dokonce mohly i vyzkoušet, jaké to je, držet v ruce skutečnou zbraň. Mnohým z nich se tak jistě splnilo něco, co bylo doposud pouhým snem. Nechyběla ani světla a zvuk majáku. Několik dětí se také "podrobilo zkoušce" alkohol testeru. Zkrátka ukázka proběhla se vším všudy. Panu policistovi moc děkujeme za krásný zážitek.

Bronislava Vodičková, Petra Králová, Věra Valentová, Petra Kellerová

Květen ve školní družině 1

Po prodlouženém víkendu, 1. máje, jsme již opět ve škole a hned v pondělí 4. května jdeme s družinkou na zdravotní středisko do stomatologické ordinace. Tam se nás ujala milá paní sestřička, maminka Kryštůfka. Ptala se nás, kdo již byl u pana doktora se svými zoubky, jaké zoubky a kolik jich máme, kolik zoubků mají dospělí. Ukázala nám, jak se máme o zoubky správně starat. Mohli jsme si vyzkoušet zubařské křeslo, sestřička nám pustila vrtačku, odsávačku. Na závěr naší návštěvy jsme dostali pracovní listy, kde si můžeme zoubky vybarvit a splnit plno úkolů. Tak, a teď už se nebudeme bát pana doktora. Proč taky, vždyť už vše víme. Moc děkujeme.

V úterý 5. května nás navštívila již známá paní Machová se svou korálovou dílnou. V neděli mají všechny maminky svátek, tak jim něco vyrobíme. Třeba náramek, korálky nebo různé přívěsky na klíče, mobil. Těch barevných korálek! Mohli jsme si vybrat, z jakých barev dárečky vyrobíme. A mohli jsme si vyrobit i celou soupravu. Odpoledne se nám moc líbilo, děkujeme paní Machové.

Ve čtvrtek 14. května jsme opět navštívili naše kamarády předškoláky v MŠ v Sobotce. Přečetli jsme jim další příběh O Křemílkovi a Vochoomůrkovi - Jak zasadili semínko. A co z něj vyrostlo? No, to si přečtete! A příště se těšíme na společné hraní na školkovské zahrádce, kde si společně pohrajeme.

A další návštěva ze zvířecí říše!!! Tentokrát to byly mainské mývalí kočičky!!! Paní Jana Aimiehinor, maminka Isabelky, nám přinesla ukázat několik svých miláčků. Koťátka, kterým jsou 4 měsíce, Edvina a Eiminku, dále Ivonku, které je 8 měsíců a říká jí Koule. Ta je čerstvou medailistkou z mezinárodní výstavy v Žilině.

Paní Jana nám vyprávěla o tomto plemeni koček - jsou mírné, veselé, přítulné a využívají se i na terapie k nemocným lidem a dětem. Má velké tělo a její pýchou je huňatý ocas!!! dozvěděli jsme se, jak paní Jana začínala s chovnou stanicí a jak se jí rozrůstá. Ale teď už má pomocnici Isabellku, která s ní a s kočičkami jezdí po výstavách, pomáhá česat kočičky a pomáhá je připravovat na oceňování. Při povídání jsme si s kočičkami hráli, běhali mezi námi za pírkou s rolničkou. Moc, moc děkujeme paní Janě za skvělý zážitek.

A dalším zážitkem byla návštěva POLICIE. Přijel za námi pan policista podpraporčík Lukáš Král s policejním autem. To byla houkačka!!! Co se to děje? Pan Lukáš nám ukázal, co vše má takový policajt ve výzbroji - různé druhy zbraní - pistole malá, dvě velké, obušek, paralyzér, ochranný štít, neprůstřelnou vestu a spousty dalších věcí. Také nám ukázal policejní pouta, která policie používá na zlé a nepřizpůsobivé lidi. Na závěr jsme si mohli do policejního auta sednout. Moc děkujeme panu policistovi Lukášovi a zase někdy příště!!! Měsíc květen jsme opět zakončili zmrzlinkou v naší sobotecké cukrárně.

Věra Valentová

Výlet do Dolního Bousova

V pondělí 8. června 2026 jsme jeli s družinkou na malý výlet autobusem do Dolního Bousova.

Šli jsme k rybníku pana Svobody, kde děti nakrmily kapříky a kachny tvrdým pečivem.

Na náměstí jsme si všichni koupili zmrzlinu a jeli zpět do Sobotky. Počasí nám přálo a výlet se vydařil.

Petra Králová

Školní jídelna

V úterý 9. června 2026 navštívil školní jídelnu BARVOŽROUT. Děti dostávaly ve školní jídelně dotazníky, jak jsou spokojeny s jídlem, a barevně vybarvovaly kolečka. Poté proběhlo losování o ceny. Vítězkami se staly Zlatuška Brzicová a Varvarka Vyshnevetska, obě z 1. B. Gratulujeme!

Petra Králová

Školní klub a školní družina 3 - Mainské mývalí kočky

Pondělní odpoledne 8. června jsme byli potěšeni návštěvou paní Jany Aimiehinor, která nám přivezla ukázat své Mainské mývalí kočky - dnes to byla čtyřletá kočka Evangeline Arbor Vitae a čtyři malinká kotátka. Paní Aimiehinor je majitelkou chovné stanice. Seznámila nás se vším, co tento náročný koníček obnáší. Tedy nejen spoustu radosti, ale také starosti. Dělá to ale s láskou a radost z toho je tím hlavním. Její kočičky jsou překrásné. Hned by si je člověk odnesl domů, když by to bylo možné. Paní Janě moc děkujeme za veselé kočičí odpoledne a budeme se těšit na příště.

Bronislava Vodičková, Ivana Kobrová

SOBOTECKÉ BRANKY, BODY, VTEŘINY

Na hřišti nechali srdce - naši fotbalisté vybojovali dvě čtvrtá místa

Ve dnech 27.-28. dubna 2026 se žáci prvního stupně naší školy zúčastnili tradičního fotbalového turnaje McDonald's Cup, který se konal na hřišti s umělou trávou na sportovním stadionu v Jičíně.

Turnaje se zúčastnilo celkem devět škol z jičínského okresu. Soutěž probíhala ve dvou kategoriích. První kategorii tvořili žáci 1.-3. tříd, druhá kategorie byla určena pro žáky 4.-5. tříd. Naši mladí fotbalisté předvedli ve všech utkáních velké nasazení, bojovnost a týmového ducha. V silné konkurenci si vedli velmi dobře a v obou kategoriích vybojovali pěkné 4. místo.

V mladší kategorii naši školu reprezentovali Nikola Ulrichová a Lucián Močarnyj (2. A), Lukáš Picek, Ondřej Kelbich a Teodor Přikryl (2. B), Filip Drápal, David Šotka, Tadeáš Ron a Lukáš Kubišta (3. A) a Václav Nebesář (3. B). Ve starší kategorii nastoupili Daniel Brzák, Radim Ječný a Matěj Ulrich (4. A), Dominik Bárta (4. B), Ryan Al-Natour, Martin Janatka, Adam Přibyl, Jiří Hubínek (5. A) a Jan Kozák (5. B).

V mladší kategorii platilo pravidlo, že po celou dobu utkání musela být na hřišti alespoň jedna dívka. Za naši školu se této role se ctí zhostila Nikča Ulrichová, která svými výkony výrazně přispěla k úspěšnému vystoupení našeho týmu a ukázala, že fotbal není jen doménou chlapců.

Všem žákům patří velká pochvala za vzornou reprezentaci školy, sportovní chování a odhodlání, které na hřišti předváděli. Svými výkony dokázali, že se umí semknout jako tým a bojovat až do poslední minuty každého zápasu. Přestože na medailové umístění tentokrát nedosáhli, zaslouží si uznání za své nasazení a přístup ke sportu.

Velké poděkování patří také trenérům panu Zdeňkovi Přikrylovi a panu Patrikovi Chrpovi, kteří se našim žákům věnovali ve svém volném čase. Jejich podpora, ochota, trpělivost a nadšení byly pro děti velkým přínosem a významně se podílely na úspěšné reprezentaci školy.

Všem účastníkům děkuji za reprezentaci školy a přeji mnoho radosti ze sportu i z dalších sportovních úspěchů.

McDonald's Cup 27. ročník

DIPLOM

 ZŠ Sobotka
družstvo/hráč

 4. místo
umístění

 McDonald's Cup 2025/2026, kat.A
soutěž/kategorie

 Jičín – okrskové kolo
místo

OR AŠSK Jičín **27.4.2026**
pořadatel datum

McDonald's Cup 27. ročník

DIPLOM

 ZŠ Sobotka
družstvo/hráč

 4. místo
umístění

 McDonald's Cup 2025/2026, kat.B
soutěž/kategorie

 Jičín – okrskové kolo
místo

OR AŠSK Jičín **28.4.2026**
pořadatel datum

Šárka Ječná

Srdcem na hřišti, stříbro na krku!

Naši mladší žáci v letošním školním roce navázali na loňský úspěch z McDonald's Cupu, kde vybojovali skvělé 2. místo v krajském kole, a i letos se úspěšně zapojili do turnajů, tentokrát v minifotbale. Svými výkony opět potvrdili, že mezi nimi roste řada talentovaných fotbalistů. Díky bojovnému a zodpovědnému přístupu dosáhli skvělých výsledků a školu reprezentovali na výbornou.

Školu na turnajích reprezentovali Josef a Vladimír Pavlíčkovi (6. A), David Ječný a Jan Novotný (6. B), Jáchym Šouta s Antonínem Smolíkem (7. A), Adam Ječný, Petr Ulrich, Jan Janatka a Jan Vlček (7. B). V okresním kole na postu brankáře nastoupil Jiří Hubínek (5. A), který se mezi staršími spoluhráči rozhodně neztratil a potvrdil, že i přes svůj nižší věk patří mezi velmi talentované hráče.

Velkou předností tohoto týmu je jeho mimořádná sebranost a výborná parta, kterou hráči společně tvoří. Na hřišti je patrná vzájemná důvěra, spolupráce i radost ze hry, což se pozitivně odráží nejen na jejich výkonech, ale také na celkové atmosféře v týmu. Právě skvělá týmová chemie, soudržnost a ochota bojovat jeden za druhého patří mezi hlavní důvody jejich sportovních úspěchů.

Prvním krokem na jejich cestě za úspěchem bylo okrskové kolo, které se uskutečnilo 29. dubna 2026 na hřišti s umělou trávou při 3. ZŠ v Jičíně. Naši hráči předváděli od začátku turnaje sebevědomé výkony, výborně spolupracovali a dokázali využívat své šance. Díky kvalitní týmové hře a velkému nasazení ovládli celý turnaj a zaslouženě vybojovali 1. místo, které jim zajistilo postup do okresního kola!

Okresní kolo se konalo 15. května 2026 v Miletíně. Zde na naše fotbalisty čekala silná konkurence nejlepších týmů z regionu. Ani tentokrát se však naši žáci nezalekli a předváděli

pohledný fotbal plný bojovnosti, rychlých akcí a obětavé hry. Po sérii náročných utkání vybojovali výborné 2. místo, které je krásným oceněním jejich úsilí a týmové práce.

Oba turnaje se nesly ve sportovní atmosféře a v duchu fair play. Na hřišti bylo k vidění mnoho napínavých soubojů o míč, povedených kombinací i krásných gólů. Naši hráči ukázali nejen své fotbalové dovednosti, ale také schopnost vzájemně si pomáhat a bojovat jeden za druhého.

Velké poděkování patří také panu Radkovi Ječnému, který věnoval svůj volný čas našim mladým fotbalistům a byl jim oporou během přípravy i samotných turnajů. Svým přístupem pomohl vytvořit skvělou týmovou atmosféru a přispěl k tomu, že si žáci odnesli nejen sportovní úspěchy, ale také mnoho cenných zkušeností

Druhé místo v okresním kole a vítězství v kole okrskovém jsou skvělým výsledkem, na který mohou být všichni členové týmu právem hrdí. Děkuji hráčům za vzornou reprezentaci školy a gratuluji k dosaženému úspěchu. Věřím, že získané zkušenosti a radost ze hry jim budou motivací do dalších sportovních soutěží.

ASOCIACE ŠKOLNÍCH SPORTOVNÍCH KLUBŮ ČESKÉ REPUBLIKY
ŠKOLNÍ SPORTOVNÍ SOUTĚŽE
Okreskové finále

DIPLOM
MINIFOTBAL
III. kategorie chlapci
Základní škola Sobotka

1. místo

Jičín 29. 4. 2026

ŠKOLA PRO VŠECHNY

ASOCIACE ŠKOLNÍCH SPORTOVNÍCH KLUBŮ ČESKÉ REPUBLIKY
ŠKOLNÍ SPORTOVNÍ SOUTĚŽE

DIPLOM

MINIFOTBAL III. chlapci

ZŠ Sobotka

2. MÍSTO

Miletín, okresní kolo

15.5.2026

Okresní kolo
Asociace školních sportovních klubů
České republiky
Číslo občanského sdružení: 179
IČO: 751 102 200
www.ajsk.cz

Organizujeme
volný čas
 dětí a mládeže
na školách

Šárka Ječná

Stříbro cinklo dvakrát! Naši fotbalisté zazářili v minifotbale!

Na přelomu dubna a května se naši žáci zúčastnili turnajů v minifotbale v kategorii IV, která je určena především pro žáky 8. a 9. ročníků. Možnost startu však dostávají také talentovaní hráči z nižších ročníků, čehož naši reprezentanti úspěšně využili.

První prověrkou bylo okrskové kolo, které se konalo 30. dubna 2026 na hřišti s umělou trávou při 3. ZŠ v Jičíně. Tým předvedl velmi kvalitní výkony a vybojoval skvělé 2. místo, které znamenalo postup do okresního kola.

Na okresní kolo, které se uskutečnilo 21. května 2026 na fotbalovém hřišti v Lázních Bělohrad, nastoupil rozšířený tým složený ze žáků 6. až 9. ročníku.

Naši školu reprezentovali Josef a Vladimír Pavlíčkovi z 6. A, David Ječný z 6. B, Jáchym Šouta ze 7. A, Adam Ječný a Jan Vlček ze 7. B, Kryštof Pavlíček, Matyáš Zemánek a Ondřej Halbych 8. B, Adam Elebrant, Tomáš Cee a Tobiáš Holub z 9. A, Tadeáš Sál a Petr Šouta z 9. B.

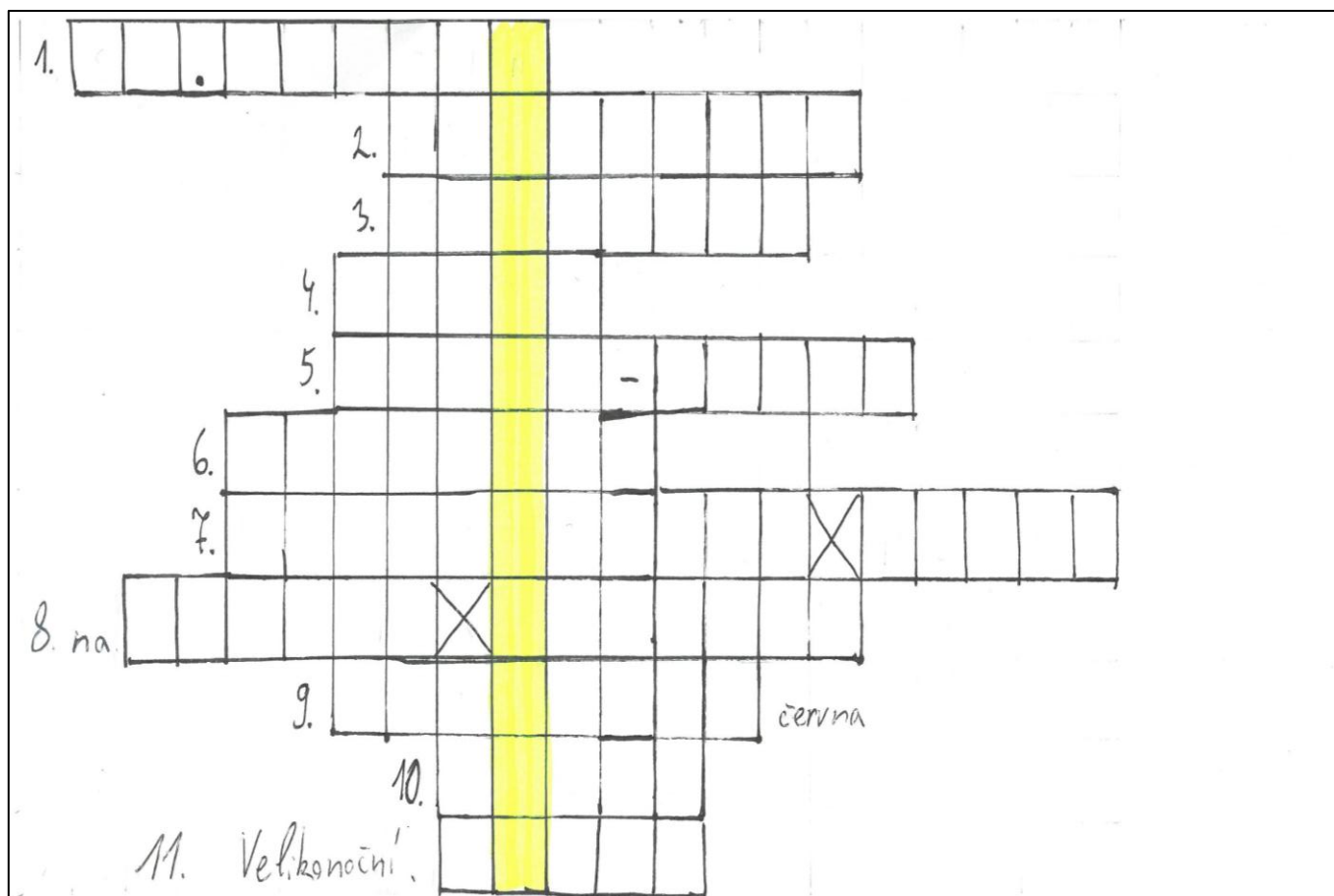
Oba turnaje se nesly ve velmi přátelské a sportovní atmosféře. Všechna utkání probíhala v duchu fair play, kdy hráči respektovali rozhodčí, soupeře i pravidla hry. Na hřišti byla od první do poslední minuty vidět velká bojovnost a odhodlání všech zúčastněných týmů.

Naši reprezentanti předváděli nasazení v osobních soubojích, obětavou hru v obraně i pohledné kombinace v útočné fázi. Diváci mohli sledovat řadu nádherných soubojů o míč, rychlé

OČIMA DĚTSKÝCH REDAKTORŮ

Co jsme zažili ve škole - křížovka

1. Kdo přijel do parku po lampionovém průvodu?
2. Oficiální spolupráce se ZŠ v Sobótce trvá už ... let.
3. 17.2. se ve škole slavil ...
4. Březen je měsíc ...
5. Letošní školní projekt je ...
6. Akce Půjdem spolu do Betléma (15.12.) končila na zámku ...
7. Adaptační výlet 6. ročníků vedl do ...
8. Kde se se skřítky slavil Den stromů?
9. Kdy měla obhajoby 9.A?
10. letošní školní fórum bylo ... v pořadí.

11. Tak jsme ve škole s rodiči slavili Velikonoce? (název akce)

Anna Adamová, 6. A

SHOTOKAN KARATE

Na karate chodím už 3. rokem. Jezdíme do oddílu v Bakově nad Jizerou. V našem oddíle při trénincích spolu cvičíme bez ohledu na věk, takže tam jezdím s mojí mamkou. Trénink je 2x týdně 2 hodiny. Každé léto máme i soustředění, kde děláme zkoušky na vyšší stupeň kyu (barvy pásků), já mám 2. (žlutý). Karate mě baví, nejenže mi pomáhá udržet fyzickou, ale při trénincích také trénujeme paměť, když se učíme např. katy (sestavy chvatů), trénujeme sebeobranu (což si myslím je velmi praktické obzvláště pro dívku v mém věku) nebo trénujeme sebekázeň. Našla jsem si tam kamarádky a máme i moc dobré trenéry. Je to výborné kondiční i koordinační cvičení.

Adamová Anna, 6. A

JAK SE NÁM PRAHA VRÁTILA (Den osvobození)

5. 5. vypuklo v Praze povstání proti německým okupantům. Pomoc povstalcům poskytli příslušníci tzv. Ruské osvobozené armády, vedené generálem Alexejem Vlasovem. Tato armáda až dosud bojovala po boku Němců. V Praze do konce dne vyrostlo až 2 000 barikád. A v domácích rukou se ocitly i všechny důležité mosty přes řeku Vltavu. Velitel německých armád však nařídil povstání potlačit.

7. 5. V Remeši byla podepsána bezpodmínečná kapitulace německých vojsk.

9. 5. Rudá armáda s povstalcí osvobodila Prahu. Do večera se jim podařilo uzavřít všechny únikové cesty na západ. Němečtí vojáci pochopili bezvýchodnost situace a začali se po tisících vzdávat.

zdroje: Druhá světová válka den po dni, Evropské dějiny v datech

Adamová Anna 6. A

Výlet na Sněžku (8. B)

Desátého června se uskutečnil třídní výlet 8. B na Sněžku. Šli jsme z Horní Malé Úpy, kam nás vyvezl autobus, zhruba 7,5 km dlouhou trasu po hraních České republiky s Polskem. Než jsme vyšli, dali jsme si rychlou svačinu. Ze začátku byla cesta velmi příjemná, šlo se do mírného kopce a nebyla zima, ale ani teplo, zahřáli jsme se chůzí. Už ze začátku cesty, která se šla v lese, jsme mohli pozorovat výhledy do krajiny, které byly i přes zataženou oblohu krásné. Když jsme ale vyšli z lesa, začala ta pravá legrace. Šlo se po kamenech a vysokých schodech, těch tam bylo tolik, že se zdály nekonečné. Když jsme je zdolali, začalo pršet a začala se dělat mlha, byli jsme zhruba někde v půlce Sněžky, a jakmile se člověk zastavil, začala mu být zima, takže jsme si vzali pláštěnky a pořád pokračovali. Když jsme došli nahoru, nebylo ze Sněžky skoro nic vidět kvůli mlze, ale i tak to tam bylo hezké. Když jsme se najedli, vydali jsme druhou stranou zase dolů. To už přestávalo pršet a cesta zase začínala být o něco příjemnější. Po sestoupení ze Sněžky jsme už jenom kousek od ní počkali na autobus a jeli domů. Výlet jsem si moc užil a byl jsem rád, že jsem se ho mohl zúčastnit.

Roman Šouta, 8. B

Mladí zdravotníci

To, že se naše škola účastní mnoha rozmanitých soutěží, už víme. Jednou z nich je také Soutěž mladých zdravotníků. Celkově první pomoc by měla být známá všem alespoň v základech. Tato soutěž ji ale ještě rozvíjí. Letos naši školu reprezentoval tým pouze za 1. stupeň, a to ve složení pěti dívek. Konkrétně: Hana Kelbichová, Eliška Žochová, Adéla Hindráková, Anežka Dlouhá a Valentýna Obšašniková. Celé pod vedením pana učitele Petra Švece.

Soutěž mladých zdravotníků je určena žákům základních škol a víceletých gymnázií. Soutěžit můžeme za 1. i 2. stupeň. Je potřeba umět první pomoc a také se vyznat v obvazových technikách. Samozřejmě musíme zachovat chladnou hlavu i v náročnějších situacích. Každý tým má svého kapitána.

Této soutěže se já a náš tým účastníme již podruhé a naposledy za první stupeň. Letos jsme jeli do okresního kola v Jičíně připraveni vyhrát, což se nám také podařilo. Celkově jsme byly první v naší kategorii a urvaly si postup do regionálního kola v Hradci Králové. Nebylo to jednoduché, ale pořad jsme se učily a zdokonalovaly. Regionální kolo v Hradci Králové mě a náš tým moc bavilo. I tak jsme se ale bohužel stejně jako loňský rok nedostaly dál do národního kola do Mladé Boleslavi.

To nám ale nevadí, protože se příští rok vrátíme ještě o něco chytřejší a silnější v podobném složení týmu. Nebudeme to mít ale vůbec jednoduché, protože nastoupíme i proti týmům například z 9. tříd.

V regionálním kole v Hradci Králové nám bohužel přšelo, ale to nás neodradilo. Kromě povinných stanovišť s první pomocí tam byla i dodatková stanoviště. Jedno z nich bylo například takové, že jednoho člena týmu vytáhl tým pomocí lana přehozeného přes větev (kladka) na strom a zase slanił dolů. Takto bychom si mohli poradit, kdyby někdo spadl do jámy, ze které ho nejsme schopni vytáhnout. Nejen sama soutěž, ale i cesta byla zajímavá. Jeli jsme totiž hasičskou dodávkou.

Ráda se této soutěže znovu zúčastním. I přesto, že jsme dál nepostoupily, tak si myslím, že bychom byly schopny poskytnout první pomoc v případě nouze, a to je to, k čemu nás má tato soutěž vést. To je totiž to nejdůležitější, protože občas jde opravdu o minuty. Jsem ráda, že jsem mohla něco takového zažít a že jsem se mohla něco se naučit.

Hana Kelbichová, 5. B

Gymnázium

Jak už asi víte z předešlého dílu časopisu, hlásila jsem se na osmileté gymnázium do Mnichova Hradiště a do Mladé Boleslavi. Obě gymnázia jsou moc chválená a známá, takže jsem měla co přemýšlet, abych se rozhodla, které z nich si dám na 1. místo. Co ale nevíte, je to, jak to dopadlo. Já sama jsem z toho byla překvapená. Nejprve si ale řekneme, jak to probíhalo. Vzhledem k tomu, že jsem si nakonec na 1. místo dala osmileté gymnázium v Mnichově Hradišti, tak jsem obě kola 1. přijímacího řízení dělala také tam.

Samozřejmě jsem byla velmi nervozní, a to se na výsledcích velmi ukázalo, ale to k tomu prostě patří. Zahájení jsme měli v 8:00 a to probíhalo v nádherném velkém sále, kam se přišli podívat rodiče většiny dětí. Poté, něco okolo 80 účastníků, nás rozdělili do čtyř tříd, kde jsme všichni psali testy. Měli jsme tam moc hodnou paní učitelku, která nám vše vysvětlila, co máme dělat, rozdala nám didaktické listy, testy i prázdné papíry na poznámky. Hned po ránu jsme psali testy z matematiky, na které jsme měli 70 minut, což bych raději prohodila s češtinou, která se psala po hodinové přestávce mezi testy, protože přiznejte si, komu to myslí hned takhle po ránu. Takhle to ale naplánoval Cermat a s tím nikdo nic neudělá. Co se týče matematiky, tak těch 70 minut, co jsme na to měli, uplynulo jako voda a já 3 úlohy nestihla, ale nenechala jsem tím vystresovat. Po téměř hodinové pouze, o které jsem se nasvačila a popovídala si s kamarádkou, se kterou jsem se tam seznámila, nastalo dalších 60 minut na testy z českého jazyka. Z toho jsem měla už o něco lepší pocit než z matematiky. Končili jsme okolo 12:00. Nechali jsme tam pouze didaktický list s výsledky a testy jsme si mohli vzít domů. Když jsem se na to doma ale podívala s rodiči, z matematiky mi naskočila husí kůže. Věděla jsem, že výsledky nebudou nic moc, ale i tak mě součet bodů za odpovědi, které jsem určila za správné, docela vyděsil a svrhl moje sebevědomí. Nesmělo mě to ale také vykolejit, protože by to další den dopadlo ještě hůře, což byla pravda. Další den dopadla matematika mnohem lépe, ale pořád nic moc. Další den probíhal úplně stejně jako ten předchozí.

Když mi po měsíci přišly výsledky, tak jsem zjistila, že se nepočítá celkově lepší den, kde jsme měli oba výsledky v průměru lepší, ale jednotlivě se počítá lepší matematika a lepší český jazyk. Znamená to, že si klidně jeden den můžete říct: „Dnes se zaměřím hlavně na matematiku a zítra na český jazyk.“

V matematice bych vám doporučila se naučit rovnice, protože když je budete umět, tak zvládnete vyřešit 90 % testu. Samozřejmě si zkoušejte testy z minulých let a hlavně čtete správně úlohy a nebud'te tím vystresovaní, protože poté zbytečně něco přehlédnete. Naučte se také počítat obvod a obsah v čtvercové síti.

V českém jazyce vám poradím jenom jedno: pořádně čtete zadání a pozorně čtete ty dlouhé texty, se kterými budete pracovat. Vytiskněte si zase testy z minulých let. Testy z minulých let naleznete na Cermat.cz.

Když děláte přijímačky na některá gymnázia, tak vám nabídnou možnost přiložení seznamu zájmových aktivit, kroužků nebo soutěží, kterých jste se účastnil(a), což vám přidá nějaké body navíc, stejně tak jako když máte doposud samé jedničky na vysvědčení.

Bála jsem se toho, ale konečně nadešel den, kdy mi přišly výsledky. A na tom papíře stálo přijata. Měla jsem neskutečnou radost, protože výsledek, 11. ze 126 - Hradiště a 24. z 220 - Boleslav, je nádherný. Nakonec jsem se ale rozhodla, že chci ještě zůstat na základní škole a že zkusím přijímací zkoušky na šestileté gymnázium do Jičína. Je to podle mě ale super zkušenost, která mě něco naučila, To, že odstoupím, jsem musela dát vědět do 3 dnů. Rozhodla jsem se takto především kvůli dojíždění. Nevadí mi to, protože vím, že to za dva roky také zvládnou. Tak mi držte palce.

Hana Kelbichová, 5. B

NAŠE ŠIKOVNÉ RUČIČKY

